

SZINÉSZETI KÖZLÖNY.

A vidéki színészet érdekeit képviselő heti szaklap.

Előfizetési feltételek: Egy évre 6 frt, félévre 3 frt.
negyedévre 1 frt 50 kr. egy óra 50 kr.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Előfizetések bármely naptól elfogadtnak.
Hirdetések jutányos áron számíttatnak. Nyilttér
soroként 15 kr.

A „Színészeti Közlöny” szerkesztősége és kiadóhivatala:
Karczag, hová a közlemények és az előfizetési
díjak küldendők.

Konzoreziumi mizeriák.

A ki a magyar vidéki színészek nyomorúságát és gyötrelmetjes küzdelmeit megakarja ismerni a maga valóságában, az olvassa el az alábbi sorokat s lehetetlen, hogy el ne szoruljon szíve és csodálkozását ne fejezze ki az iránt, hogy még egyáltalán létezhetik magyar színészet a vidéken.

A „Színészeti Közlöny” f. évi szept. 9-iki számában „A színészkonzoreziumok”-ról szóló cikkében feltárta a vérző sebeket, melyek orvoslásra várnak. Ennek mintegy kiegészítéséül, itt közlöm azon visszaéléseket, melyek velem, mint egyik konzorezionalis taggal a nyáron át történtek és a mi körülöttem végbe ment.

Igazi mizeriák, melyek a létérti küzdelemben összpontosulnak. Ha valahol, úgy a konzoreziumnál elmondhatni: „A ki bírja, az marja”. A nyers tömeg előtt nincs semmi szent, nincs semmi magasztos cél. Az „első személy én vagyok” a mi azontúl van az nem létezik. A visszaéléseknek én igazán martyrja lettem.

Az idej virágvasárnapkor mi is konzoreziummá alakultunk; kezdetben fixumra, később proporezióra működünk, elhatározván, hogy a tisztá jövedelmet minden előadás után arányosan felosztjuk a társulat tagjai között. Alig kezdtük meg működésünket, az önzés és irigység ördöge csakhamar felütötte fejét, vége lön az egyetértésnek. Kimondatott a jelszó, hogy H. régi színigazgatótól, kinek igazgatói kelleiket használtuk, — válni kell. Van közöttünk, — mondák a vezetők, — egy másik volt igazgató is, a ki szintén átadja kelleiket, úgy is konzorezionalis tag. A mint elhatározták, úgy történt H.-nak mennie kellett.

Kedves társaimnak én is utjokba állottam, igyekeztek rajtam is túl adni. Első merényletük ellenem abból állott, hogy midőn két beteg gyermekemmel hajnali 4 órára nem lettem készen az utazásra, ott hagytak családotól, s ők elutaztak a társulattal a másik városba. Én csakis a város

érdemes jegyzője kegyessége folytán juthatnék hozzájuk. Az új városban társaim új rendszert alapítottak meg. Mindenki jogot formált bizonyos ezimen a kasszához. A sugás nemes mesterségét is külön honorálták előadásenként s felváltva osztottak rajta a tűz mellett sűtkérezők. A ki a napi-költségből mellékes keresetre tehetett szert, az még jól járt, némileg fedezhette napiélelmét, a többivel azonban nem törődtek, ha családostól éhen vesztek is el. Másik két igazgató társam irántami rosszakarata annyira ment, hogy az új városban a bérletpénz nagyobb részét előre felvették s nyomban fel is osztották a társulat tagjai között, s engem nőmmel együtt, mivel még a másik városban voltunk, kihagytak az osztzkodásból, habár egy előadást kivéve részt vettünk mind a 10 bérleti előadásban mint működő tagok, ennek daczára az összes bérletpénzből egy krt. sem kaptunk. Megtették azt is, hogy midőn a második előadásra „Igmándi kispap”-ra megérkezvén a másik városból, látták, hogy részt akarok venni az előadásban, szerepemet, Bátor Bogdánt, kihúzták a darabból és így adták elő hiányosan, csak hogy a napijövetelemből is kizárhassanak. Nemde hallatlan igazságtalanság? Legutóbbi állomás helyünkön két nap alatt bejött 23 frt tisztabevétel, mely a társulat között arányosan szétosztandó lett volna s ez összegből nekem, ki harmadik igazgatótárs vagyok, ezenkívül nőmmel együtt elsőrendű tag, 90 krt adtak. A t. olvasóra bízom mikép élhet meg 90 krból egy négytagu család egy hétig?!... Hiába szóltam fel e jogtalanság ellen, utvalva tarthatatlan helyzetemre, rám sem hallgattak.

Itt A.-ban az összes 6 előadásból befolyt 95 frt. bruttóból, — idegen költség nem lévén, terem ingyen, zene nem volt, — az egyik igazgató társam kapott 23 frt 70 krt. a másik 20 frt 35 krt s én, nőmmel 6 frtot. Tele lévén adóssággal, kértem másik két társamat segítsenek 6 frttal, a másik városban visszafizetem; nem adtak, elmentek új állomásra a társulattal s engem itt hagytak nőm és két gyermekemmel a legnagyobb nyomorban. A társulattól mind ellenem dolgoztak; proporezió lévén, nem volt önálló igazgató, tekintély és hatalom; a mit a többség határozott, az állt.

Mindenki huzott mellékes jövedelmet előadásoként, csak én nem. Holott e konzoreziumnak én voltam a megteremtője, nevem ott áll az engedélyen, mint harmadik konzorezista igazgatóé, és mégis így bántak velem. Huszonhat éve elmúlt, hogy a színipályán működöm, de ennyi visszaélést és igazságtalanságot még nem tapasztaltam a színésznél, mint most van, a rendezés korszakában.

Egy konzorezista.

HIREK.

— **Figyelmeztetés.** Figyelmeztetjük és kérjük a vidéki színészet azon tagjait, kik a „Színészeti Közlöny”-nek előfizetői, ugyszintén azokat is, kik tovább is óhajtnak lapunkat járni, hogy az októberi helyváltoztatások alkalmából szíveskedjenek velünk új állomásaikat még e héten tudatni, hogy lapunk szétküldésében fennakadás ne történjék.

— **Az előlegek** szétküldése az igazgatók által nagyobb részt a héten és a jövő héten eszközöltetnek. Ez alkalmából kérjük a vidéki színészet tagjait, hogy ha előlegeiket kezeikhez veszik, ne feledkezzenek meg a „Színészeti Közlöny”-ről sem, mely érdekeiket kitartóan és lelkiismeretesen képviseli. Az előfizetési összeg három óra 1 frt 50 kr. két óra 1 frt, oly csekély, hogy ezt bárki is megvonhatja magától. Minden lapnak fennállhatása az előfizetési pénzek pontos beküldésétől van függővé téve. Lapunk jövője kizárólag a vidéki színészet kezeibe van letéve, legyen szabad tehát reménylenünk a minél tömegesebb anyagi támogatást.

— **A vasuti jegyek.** Valóban nem értjük azon határozatlan, mondhatni kapkodó intézkedést, melyet a vasuti kedvezményes jegyek megadásával elkövetnek. A hivatalos lap f. évi július 31-iki számában az mondatott, hogy a magyar államvasut vonalain utazni szándékozók kérvényeket egyenesen a közlekedésügyi miniszteriumhoz címazzék. A szept. 11. számban pedig azon értesítés jelent meg, hogy a magyar állam vonalaira az 50 kros bélyeggel ellátott folyamodványok, közvetlenül a vasuti igazgatóságokhoz intézendők, melynek értelmében természetesen a központi iroda láttamozása értelmetlen. Most azonban a hivatalos lap szept. 18-iki száma ismét azt hozza, hogy a vasuti jegyekért való kérvényeket a színész-egyesület központi irodája láttamozásával kell ellátni. Tessék már most ebből kikösködni, hogy a vasuti féljegyekért mikép és hová kell folyamodni? E zürzavaros tájékoztatás miatt, mint értesülünk száznál több színész egyenesen a vasuti igazgatóságokhoz folyamodott, a kik most aggódnak beküldött kérvényük bizonytalan sorsa fölött, mert nem tudják, hogy számíthatnak-e féljegyeikre, vagy nem, a miért kérvényüket, — az utasításokhoz ragaszkodva — nem láttamoztatták a központi irodával. Akárki részéről adattak ki az egymással ellentmondó értesítések, mindenestre nagy figyelmetlenség és tapintatlanság így félrevezetni a színészet tagjait, az által haszntalan bélyegköltéseket szerevez az illető folyamodóknak.

— **Pozsony város ünnepe.** Az ujonnan épült színház megnyitása f. hó 22-ikére tegnapi volt kitűzve. Nagyszerűnek ígérkezik a megnyitó ünnepély, mert az

egész ország érdeklődik iránta. A megnyitói előadásban részt vesznek a budapesti nemzeti színház és a m. kir. opera tagjai. Előadják Bartha ünnepi indulóját, Jókai Mór „Lidérczfény” című prologját és Erkel „Bánkban” című dalművét. A jegyeket három első előadásra már mind elkapokdták. Az új színházban 1090 személy fér el.

— **Nagy-Enyeden,** Zoltán Gyula és Tóth Béla társigazgatók, a közönség rendkívül nagy közönyével küzdenek. Eddig négy előadás tartott s mind a négy füres ház előtt folyt le. Még vasárnap is kongott a színház az ürességtől. A kilátásba helyezett bérlét is rosszul ütött be. Annál is inkább csodálkozunk e megmagyarázhatatlan részvétlenségen, mert a nagy-enyedi közönség kedveli a színészetet, a mennyiben a műkedvelő társulatnak színház-szerűleg berendezett színterme van, mely díszletekkel teljesen felszerelt állandó színpaddal bír. Másrészt pedig a helyben működő szintársulat előadásai ellen sem lehet kifogás, mert azok összevágóan és élvezet nyújtóan folynak le és mégis a rendes színházi közönséget, nagyobb részt a kollegiumi tanuló ifjuság képezi. Zoltán társulata okt. 1-én teljesen feloszlik, a régi tagok közül csupán egy maradt nála. Az új társulat, mely Deésre van szervezve saját zenekarral, október hóban két hétig még N.-Enyeden fog működni, minél fogva remélhető, hogy ez idő alatt talán a pártolás is melegebb lesz. Mert ha az új társulat is oly ridég közöny fogadja, mint a mostani, akkor Zoltán és Tóth társigazgatók nagy deficitet visznek magukkal Deésre. — Zoltán Gyula figyelmezteti lapunk utján a hozzá szerződött tagokat, hogy egyelőre nem Deésre, hanem Nagy-Enyedre kell menniök, mert a deési új színházat, csak október közepe felé nyitja meg. Meglehet azonban, hogy a deési műkedvelők már október elején megnyitják a színházat a tervezett három előadással.

— **Polgár Karoly** színigazgató a téli színiévadot Déván kezdi meg valószínűleg okt. 5-én, az ujonnan épült és színházzá átalakított „Redout” épületben. Polgár Karoly a mult ősszel Déván működött, hol éppen most egy éve pendült meg az eszme, hogy a redoutban teljesen felszerelt színtermet rendezzenek be részint színelőadások, részint táncvigalmak tartására. Miután Polgár tavaly ott működése alatt minden tekintetben kielégítette a közönség igényeit: a városból való eltávozása előtt már megnyerte a szóbeli engedélyt a hatóságtól, az új színterem kiadására nézve. És így egy év után Polgár K. lesz a szerencés az új Thália templomát elfoglalhatni. A megnyitói előadásra a prologot Báthory R. Mihály lapunk szerkesztője írja. Déváról Polgár K. igazgató Maros-Vásárhelyre viszi társulatát, a hol a tél másik részét szándékozik eltölteni, miután Gerőfi Maros-Vásárhelyről lemondott.

— **Nagy-Körösön,** közelébb adták elő „Tündér Hona” látványosságot, daczára a fényes kiállításnak, kevés közönség nézte az előadást. Raizné játszta a czimszerpet, Mátraí Argyllt, mindketten számtalan kihívásban részesültek. E hó 17-én került színre a „Czigánybáró”. A társulat még e héten Szelnok-Abonyba megy, a hol Pesti Lajos színigazgató három hetet szándékozik tölteni.

— **A szegedi új színházat** okt. 2-án nyitja meg Aradi Gerő jelesen szervezett szintársulata.

— **Besztercebányán** Kövesi Albert színtársulata nem valami fényes anyagi eredménnyel dícselkedhetik, de mindazáltal a magyar színészeket mégis jobban pártolja a közönség, mint a németeket, kik a mult hóban egy pár előadás után pártolás hiány miatt kénytelenek voltak elmenni. Kövesi októberig marad Besztercebányán, honnan a miskolczi színiévad előtt még pár hétre Selmeczbányára megy, s ezzel elfoglalja Bogyó igazgató második téli városát is. Bizony ez nem szép dolog Kövesitől, mert a mint látszik, Bogyónak határozott megfontására törekszik.

— **Szerződöttesek.** Láng Ödön széptehetségű színész, Zoltán Gyulától e télre Aradi Gerőhöz szerződött Szedegre. Hegedűs Zsigmond és Tarján Erzsébet pedig Deésre Zoltán és Tóth Bélához. Farkas Jenő Pestü Lajostól, Aradi Gerőhöz.

— **Kolozsvárt.** Ligetiné Mari, szept. 16-án lépett fel utóljára „Szép Iliána” népszínműben, mely egyszersmind jutalomjátéka is volt. Ligetiné csak f. évi május óta volt tagja a kolozsvári színháznak, a hol szép tehetségét nagyon is háttérbe szorították a többi énekesnők mellett, úgy anyaira, hogy alig játszott egy hónapban kétszer. Ezért vált meg az intézettől is, melynek hasznos tagja volt. Jutalomjátékán a közönség rokoszenvesen búcsúzott el tőle.

— **Halalozások.** Egy veterán színész hunyt el a napokban Debreczenben, Nagy Józsefnek hívták, kit az egész város Jóska bácsi néven ismert. Temetése nagy részvéttel folyt le. Sirjánál Mándoki Béla tartott gyászbeszédet. — Toldy Ferencz, egykor közkezdveltségű és keresett színész, kinek elnéje pár hó előtt megzavarodott a lípómezei tébolydalmán kiszenvedett. Nyugodjanak békében!

— **Budapesten,** az újjáalakított nemzeti színházban, először a „47-ik ezikk”-et adták, melyben hazánk utánoszhatlan művésznője, Prielle Kornélia játszta „Cora” szerepét kitünő alakításban.

— **Tapolczáról,** Balog Árpád színtársulata, f. hó 17-én Sümegre tette át állomását, hol előadásait „Rip” operettel kezdte meg. Balognak az utóbbi időben nem kis nehézségekkel kellett megküzdenie, mert sorsa azon városokba vezérelte (Tapolca, Sümeg) a melyekben junius és julius havában, előtte ott működött színtársulatok az ujdonságok nagyobbbrészt már színtre hozták, de természetesen nem lévén operettjük, azért Balog most az említett városokban leginkább az operettekre fektette a fősúlyt, de e mellett a drámai műfajt sem hanyagolja el.

— **A hivatalos lap** korrektoztól figyelmeztetjük, hogy a szírizagzatók állomásának rovatát, egy kissé figyelmebben nézze át, mert már nyolcz számon keresztül Ó. Völgyi József és Zoltán Gyula szírizagzatók neveit kitörtülte az élők sorából, pedig e két igazgató még nem bukkott meg. Lehet, hogy a lap szerkesztésénél az az egy sor vizgázatlanagságból kiesett, de nyolcz hét alatt mégis észre kellett volna venni a hibát, plane mikor már magánuton is történt erre vonatkozólag figyelmeztetés.

— **Erdélyi Marietta,** ki a télre Kassára szerződött, jelenleg Kolozsvárt vendégszerel. Tegnap 22 ére volt kifizve első fellépte „Eleven ördög”-ben, másodsor „Traviátá”-ban és harmadsor „Kis herczeg”-ben mutatja be magát.

— **A tragikus véget ért** Erdősi Eugenia holttestét kívánata szerint felboncolták, mely alkalommal ki-

tűnt erénye szeplőtlensége. Berlinből Nagy-Kanizsára szállították a családi sírboltba. A művész után, mint mondják, 80,000 forint vagyon maradt rokonaira.

— **„A párisi”**, Gondinet új 3 felvonásos vígjátékát, szept. 17-én hozták színtre először a bpesti nemzeti színházban. A kitünő darab, mely telve van kacagató jele-
netekkel, nagy hatást aratott.

— **Iglón.** Miklósy Gyula színtársulatának a mily gyengén ment kezdetben, ép oly élénk pártolásban részesül most az igazgató, mióta jobban megismerték a társulat erejét. Vasváros, Budavár megvétele, Denis, Rip, mind szép közönség előtt került színtre. Reiner Antonia jutalomjátékaul, — misént tudósítónk írja, — Sári néai adatot volna elő, az az hogy elő is adatot de csak részben, mert előadás közben nagy tűz ütén ki a városban, az előadást telbe kellett hagyni, pedig szép közönség volt jelen. Szirmay József „Notre damei toronyőr”-t, Jeszenszky pedig „Márványhölgyek”-et választotta jutalmául.

— **Kesmarkról,** a Sággy-Dálnoky Gyula konzorciuma egyenesen Nagy-Becskekre, téli állomására megy, és így Lőcsét, melyet Sággyé kivettek Miklósy társulatának engedik át.

— **Nagy-Szalontán,** Balassa Károly és Ujvárosy Albert társizagzatók szép pártolás mellett működnek. A közönség kedvencei: Nikó Lina, Tóvölgyiné, Némethy Lenke, Timárné és Frank Lenke. A férfiak közül: Balassa, Ujvárosy, Kövesi Gyula, Tóvölgyi és Kövesi Miksa.

— **Csongradról,** a Csiszér-Szigeti-féle konzorcium Kun-Szt.-Mártonba tette át állomását, a hol azonban csekély pártolás mellett működnek. Eddigél a legnagyobb bevétel „Fehő Klári” népszínműve volt, 46 frt. A jutalomjátékok egyáltalában rosszul sikerülnek. A konzorcium néhány tagja megmarad a télre is, a mostani társulat felbomlik, s a konzorcium újra alakul új tagokkal. Az egész nyáron át a társulat 15 és fél tizedet keresett, a mi ropant csekély. A keresetlenség oka, mint nekünk írják, az erélytelen vezetésben rejlik.

— **Nagyváradon,** Krecsányi színtársulata, az évad vége felé még nagyobb sikereket ért el, mint előbb. Krecsányiné és Spányi Lenke jutalomjátékai teit házat vonzottak. A társulat szept. 26-ikáig marad még Nagyváradon, azután téli állomására, Aradra megy.

— **Naday Ferenczet,** a bpesti nemzeti színház tagját, az országos színésziskola operai szakába, a szinpad gyakorlat tanárává nevezték ki.

— **M-Szigetről,** Nagy Vincze színtársulata, szept. 18-án érkezett meg Debreczenbe, hol a színiévadot az igazgató f. hó 25-én nyitja meg „I. László Király” melodramatikus látványossággal, melyet Molnár György alkalmazott színtre. A társulat jó erőkkel bír; a bérlet fényesen sikerült.

— **A miből sok kellene.** A vidéki színészetnél ez idő szerint nagy hiány van elsőrendű operette és népszínmű énekesnőkben, karmesterekben, betanult, csinos és fiatal kardalosnőkben és betanult kardalosokban. Karmestert legkevesebb 10 igazgató keres, úgy látszik erre van legégetőbb szükség.

— **Krecsányi Ignác,** az aradi színiévadot okt. 2-án nyitja meg nagy fényvel és ünnepélyességgel. Kitünően szervezett színtársulata, a hozzánk beküldött színijelentés

szertint következő tagokból áll: Férfiak: Sárdi Károly, drámai és társalgási apa és jellemszínész. Peterdy Sándor, hősszerelmes és drámai jellem. Somló Sándor, drámai és vígjátéki lyrai szerelmes és társalgási. Makó Lajos, operette-buffó, kedélyes apa és jellemkomikus. Kiss Mihály, népszínmű-énekes és operette-bariton. Németh János, operette-tenor. Kiss Sándor, lyrai, hősszerelmes, társalgási és bonvivant. Császár Imre, bonvivant társalgási és drámai szolonszínész. Fenyéry Mór, drámai és kedélyes apa, jellem, társalgási és operette-énekes. Györe Alajos, segéd-apszínész. Nyilassy Mátyás, operette buffó, burleszk-komikus. Krecsányi Ignác, igazgató, rendező. Boránd Gyula, naturbursch, komikus. Füredy József, segéd-komikus. Végh István, segéd-komikus. Kardalokok és segédszínészek: Gulyás Mihály, Marosfy Endre, Kelemen Ödön, Kádas Imre, Óváry Lipót, Szabó László, Vértessy Andor, Torday Károly, ügyelő, Czákó Vilmos, Fekete Adolf, Kassay Győző, Szentes János. — Nők: Hunyady Margit, drámai és társalgási színésznő. Somlóné-Vadnay Vilma, operette-, népszínmű-, soubrette- és possée-énekesnő. Czanyuga Emma, drámai és vígjátéki szende. Spányi Lenke, operette és opera coloratur-énekesnő. Serfőzy Etelka, operette-, népszínmű-segédénekesnő. Havas Aranka, vígjátéki és drámai naiv színésznő. Siposné-Dobozy Lina, hős, drámai anyaszínésznő. Krecsányiné-Kiss Veron, társalgási és soubrette. Závodszy Teréz, drámai és vígjátéki színésznő, segédénekesnő. Váczy Vilma, operette-komika és anyaszínésznő. Karnők és segédszínészek: Károlyi Rózsa, Ajtay Károlyné, Beleznav Lúcia, Kovács Fanny, Lászy Etelka, Hegyi Janka, Csügényi Vilma, Havasy Anna, Nagy Antonia, E.-Mihajlovits Hajnalka, Tibanyi Katalin, Varga Anna. — Gyermekszereplők: Boránd Katinka, Somolik Gizella, Somolik Károly. — Karmagy: Delin Henrik és 20 zenész. Pestő: Végh István. Sugó: Garay Ferencz. Ruhatárnokok: Bedécs István. Szilágyi András. Pénztárnok: Óváry Jenő. Kellékes: Tóth Mihály, négy segéd. — Összesen 83 tag.

Szerkesztői üzenetek.

K. P. J. Ajka. Elismerő sorait köszönjük. Részünkről az üzenet, neves törekvés és kitartás nem marad el, a míg a magyar színészet tagjai támogatni fognak. Dolgozatait köszönettel vesszük. Szíves üdvözlét!

S. F. Temerin. A kérdéses cikket felhasználjuk. Magánlevelet is írunk.

K. I. Igló. Kívánata szerint fogunk eljárni, de ne harkodja el a dolgot, mert ez kényes ügy.

Kun-Szt-Mártonba. A többit jövő számunkban közöljük.

Szintársulatok állomáshelyei.

Igazgatók:

Aradi Gerő, Eger; — Bács Károly, Léva; — Balog Árpád, Sümeg; — Balassa Károly és Ujvárosi Albert, Nagy-Szalonta; — Báródi Károly, Sárospatak; — Bánfalvi Béla, Tokaj; — Csóka Sándor, Kolozsvár; — Dancz Lajos, Nagy-Szeben; — Gáspár Jenő, Temerin; — Irsai Zsigmond, Csurgó; — Jakab Lajos, Makó; — Komlósi József, Szarvas; — Kövessi Albert, Besztercebánya; — Krecsányi Ignác, Nagy-Várad; — Nagy Vince, Debreczen; — Pesti Ihász Lajos, Szolnok-Abony; — Polgár Károly, Mezőhegyes; — Polgár Gyula, Nagy-Borosnyó; — Somogyi Károly, Kaposvár; — Tordai Gyula, Tisza-Polgár; — O. Völgyi József, Hátszeg; — Zoltán Gyula, Nagy-Enyed.

Konzoreziumok állomáshelyei.

Andrássy Mihály és Bogyó Alajos, Galantha; — Aranyosi Gyula, Bodroghi László és Krasznai Andor, Duna-Földvár; Miklósi Gyula Igló; — Bodrogi Dénes, Csiszér Kálmán és Szigethi Géza, Kun-Szt.-Márton; — Breznai Géza, Ditrői Mór és Sztupa Andor, Orosháza; — Dálnoky Gaál Gyula, Krémer Sándor, és Saághy Zsigmond, Késmárk; — Deák Ferencz, Komlósi Gyula és Krecsányi Katalin, Monor; — Erszényes István, Hevesi József és Jáni János, Tisza-Roff; idősb Bokor József és Kárpáthy Gy., Adony; Follinus, Szepesi, Békés-Gyula; — Szeles, Püspöki, Baranya-Sellye.

Megbízások tára.

Keresünk.

Középrendű társulatokhoz szerelmes és jellemszínész, betanult karnök, operette és népszínmű-énekesnőt.

Középrendű operette társulathoz: karmestert, betanult karnököt sopran II. betanult kardalásokat tenor I. II. és bass I. és II. Népszínműénekest, operette tenoristát, szende és naiv színésznőt.

Polgár Károly szinagatóhoz karmestert és öt csinos karnőt, kik arcképeik beküldésével forduljanak hozzá Mezőhegyesre.

— **Balassa Károly** szinagatóhoz: operette énekesnőt, tenoristát, baritonistát, karmestert és egy csinos naiv színésznőt.

— **Pesti Lajos** szintársulatához: három fiatal karnőt és három kardalost, segédszínészt.

— **Irsay Zsigmond** szinagatóhoz: drámai szendét, fiatal anya és hős, egy naiv színésznőt, népszínműénekest, két segédszínészt és kardalost.

— **Balog Árpád** szintársulatához: három kardalost, két karnőt, a kik ügyes segédszínészek.

— **Sághy-Dálnoky** konzoreziumhoz: tenoristát, népszínmű és operette baritont, karmestert, szerelmest.

— **Kövési Albert** szinagatóhoz: hős szerelmest, operette buffó és komikust, betanult karnököt és kardalásokat, baritonistát.

— **Bács Károly** szinagatóhoz: elsőrendű operette és népszínműénekesnőt.

— **Bokodi Antalné** szintársulatához: népszínműénekest, népszínműénekesnőt, segédszínészeket és karnököt.

Báródi Károly szintársulatához: három betanult karnőt.

Jáni és Nagy Mihályné szintársulatához: operette és népszínműénekesnőt, lyrai szerelmest, rendezőt, operette buffót, sugót, karnököt és kardalásokat.

— **Bánfalvi Béla** szintársulatához: népszínműénekest, szerelmest, rendezőt, karmestert, karnököt, kardalásokat.

— **Csiszér-Szigeti** konzoreziumhoz: operette-tenoristát, népszínmű-énekest, szerelmest.

Keresünk.

Daltársulatokhoz: népszínműénekesnőt, népszínmű-énekest, szende és társalgásit, kedélyes apa és komikust, társalgási színészt, anyaszínésznőt, sugót.

Felélős szerkesztő:

Báthory Románosik Mihály.